

دولت سرمایه، بربریت و شکنجه شلاق

پنجشنبه اول اسفند ۱۳۸۷

فعالین جنبش لغو کار مزدی

نفس وجود نظام سرمایه داری شلاق وحشت و دهشتی است که در سراسر دنیا با هر نفس کشیدنی بر گرده چندین میلیارد کارگر و نفوس کارگری دنیا فرود می آید. بربریت کارگر کره زمین این شلاق را در میلیون ها شکل و شمایل و قدرت کوبندگی رنگارنگ، لحظه به لحظه تحمل می کند. شلاق استثمار، شلاق گرسنگی، شلاق فقر و نداری، شلاق مرگ از گرسنگی و فقر، شلاق کارتون خوابی، شلاق فحشاء، شلاق آوارگی و بی مسکنی، شلاق حقارت و ذلت، شلاق زندان و شکنجه و فرسایش سالیان دراز در سیاهچال ها، شلاق ساقط بودن از هر نوع حق و حقوق انسانی و شلاق تمامی آنچه که به زندگی بردگی مزدی مربوط می شود. جهنم سرمایه داری ایران و جمهوری اسلامی سرمایه داری همه اشکال این شلاق را باز هم در ابعادی مرگبارتر، اهانت بارتر، ذلت بارتر و کشنده تر بر گرده میلیون ها کارگر فرود می آورد. شلاق این رژیم بر گرده سوسن رازانی و شیوا خیرآبادی ضرباتی از همین شلاق ها است. این شلاق ها با هر فرود آمدن خود فقط این بانگ را فریاد می زنند که باید هر چه نیرومندتر، هر چه متحدتر، هر چه شورائی تر، هر چه ضد کار مزدی تر و هر چه سراسری تر علیه سرمایه پیکار کرد.

کارگران ایران!

در مقابل شلاق دولت سرمایه داری بر گرده فعالین جنبش خویش نباید سکوت کنیم. این شلاق ها را باید با فرودآوردن کوبنده ترین ضربات بر شیرازه حیات سرمایه داری پاسخ گوئیم. دست به دست هم دهیم. دامنه پیکار خویش برای سازمانیابی شورائی و سراسری و ضد سرمایه داری توده های طبقه مان را هر چه بیشتر وسعت بخشیم. پاسخ درست به این شلاق ها را در رویکرد هر چه شفاف تر و آگاهانه تر و افق دار تر جنبش کارگری علیه سرمایه و نظام بردگی مزدی جستجو نمائیم. سندیکالیسم و رفرمیسم منحن سندیکالیستی را از عرصه حیات مبارزه طبقاتی توده های کارگر پاک کنیم. ما جنایات سبعانه و بربرمنشانه سرمایه علیه فعالین کارگری را محکوم می کنیم و از همه کارگران ایران و جهان می خواهیم که با تمامی قاطعیت به هر شکلی که می توانند آن را محکوم سازند.

فعالین جنبش لغو کار مزدی

بهمن ۱۳۸۷